

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)
της 6ης Μαΐου 1997 *

Στην υπόθεση T-195/95,

Guérin automobiles, εταιρία γαλλικού δικαίου υπό εκκαθάριση, με έδρα την Αλεξον (Γαλλία), εκπροσωπούμενη από την Jean-Claude Fourgoux, δικηγόρο Παρισιού και Βρυξελλών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο του Pierrot Schiltz, 4, rue Béatrix de Bourbon,

ενάγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης αρχικώς από τους Francisco Enrique González Díaz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Guy Charrier, δημόσιο υπάλληλο κράτους μέλους αποσπασμένο στην Επιτροπή, και εν συνεχεία από τον Giuliano Marengo, νομικό σύμβουλο, και τον Guy Charrier, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

εναγομένης,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

που έχει ως αντικείμενο την επιδίκαση αποζημιώσεως λόγω της προβαλλομένης παράλειψης της Επιτροπής, καθόσον η παράλειψη του οργάνου αυτού να λάβει απόφαση επί της καταγγελίας της ενάγουσας προκάλεσε στην ενάγουσα ζημία,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. Bellamy, Πρόεδρο, C. P. Briët και A. Καλογερόπουλο, δικαστές,

γραμματέας: A. Mair, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 20ής Νοεμβρίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Η ενάγουσα — η δραστηριότητα της οποίας συνίστατο στην αγορά και στην πώληση αυτοκινήτων οχημάτων και η οποία, με απόφαση της 22ας Μαΐου 1995 του tribunal de commerce d'Alençon, κηρύχθηκε σε πτώχευση και τέθηκε υπό δικαστική εκκαθάριση — υπέβαλε στις 27 Μαΐου 1994 (βλ. σκέψη 24 κατωτέρω) ενώπιον της Επιτροπής καταγγελία, πρωτοκολληθείσα στις 6 Ιουνίου 1994, στρεφόμενη κατά της Nissan France SA, η οποία εισάγει αυτοκίνητα Nissan και είναι θυγατρική της ιαπωνικής κατασκευάστριας εταιρείας.

- 2 Στην καταγγελία αυτή, η ενάγουσα τόνιζε ότι ήταν αντιπρόσωπος της Nissan France, η οποία, στις αρχές του 1991, κατήγγειλε μονομερώς τη σύμβαση αντιπροσωπείας, με χρόνο επελεύσεως των αποτελεσμάτων της καταγγελίας την αρχή του 1992. Μετά την ως άνω καταγγελία, η Nissan France «συνέχισε να επικαλείται το σύστημά της αποκλειστικής διανομής για να αρνηθεί να καταβάλει κάθε αποζημίωση στον Guérin, για να ευνοήσει κατά τρόπο ενέχοντα διακρίσεις έναν άλλον αντιπρόσωπο και για να αρνηθεί επανειλημμένως να του πωλήσει αυτοκίνητα». Στη συνέχεια, η ενάγουσα αμφισβήτησε το συμβιβαστό της πρότυπης συμβάσεως αντιπροσωπείας, την οποία χρησιμοποιούσε η Nissan France, προς τον κανονισμό (ΕΟΚ) 123/85 της Επιτροπής, της 12ης Δεκεμβρίου 1984, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης ΕΟΚ σε ορισμένες κατηγορίες συμφωνιών διανομής και εξυπηρέτησεως των πελατών πριν και μετά την πώληση αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ 1985, L 15, σ. 16). Η ενάγουσα, ισχυριζόμενη ότι λόγω των αποτελεσμάτων της η σύμβαση δεν τυγχάνει του ευεργετήματος του άρθρου 85, παράγραφος 3, της Συνθήκης, δήλωσε ότι «επαφίεται στην Επιτροπή, η οποία είναι αρμόδια να αποφανθεί για την πρακτική της Nissan, δεδομένου ότι το άρθρο 10 του κανονισμού 123/85 της παρέχει τη δυνατότητα να ανακαλέσει το ευεργέτημα της εξαιρέσεως». Στο πλαίσιο αυτό, η ενάγουσα κατήγγειλε διάφορες ρήτρες της πρότυπης συμβάσεως αντιπροσωπείας ή πρακτικές απορρέουσες από αυτήν, τις οποίες εφαρμόζει η Nissan France, και δήλωσε ότι η καταγγελία της στηριζόταν σε παράβαση του άρθρου 85, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 3 Με έγγραφο της 30ής Ιουνίου 1994, η Επιτροπή απέστειλε αντίγραφο της προμνησθείσας καταγγελίας στη Nissan France, ζητώντας της να λάβει θέση επί των προβαλλομένων περιστατικών· την ίδια ημέρα, η Επιτροπή ενημέρωσε την ενάγουσα για την επιστολή αυτή. Δύο μήνες αργότερα, η Nissan France απέστειλε την απάντησή της στην Επιτροπή, η οποία την κοινοποίησε στην ενάγουσα τον Σεπτέμβριο του 1994.
- 4 Με έγγραφο της 21ης Φεβρουαρίου 1995, η ενάγουσα γνωστοποίησε στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί των απαντήσεων της Nissan France. Διατύπωσε, μεταξύ άλλων, την άποψη ότι «από τη συσχέτιση των αποδεικτικών στοιχείων (...) που στήριζαν την καταγγελία της, την ανάλυση των δύο κειμένων της συμβάσεως και την απάντηση που έδωσε η Nissan, η Επιτροπή ήταν ήδη σε θέση να προβεί στην κοινοποίηση αιτιάσεων». Η ενάγουσα, αφού σχολίασε λεπτομερώς τις απαντήσεις της Nissan France, δήλωσε ότι «ζητεί εκ νέου από την Επιτροπή να κοινοποιήσει στη Nissan τις αιτιάσεις που προκύπτουν σαφώς από τη μελέτη του φακέλου», τελειώνοντας με τη φράση «διατελούσα στη διάθεσή σας».

- 5 Η Επιτροπή δεν απάντησε στο έγγραφο αυτό.

Διαδικασία

- 6 Στις 17 Οκτωβρίου 1995, η ενάγουσα άσκησε την παρούσα αγωγή την οποία στηρίζει, αφενός, στο άρθρο 175 της Συνθήκης ΕΚ, ζητώντας να διαπιστωθεί η παράλειψη της Επιτροπής και, αφετέρου, στο άρθρο 215 της Συνθήκης, ζητώντας να υποχρεωθεί η Επιτροπή στην αποκατάσταση της ζημίας την οποία φέρεται ότι υπέστη η ενάγουσα από την εν λόγω παράλειψη.
- 7 Με χωριστό δικόγραφο, το οποίο κατέθεσε στις 4 Δεκεμβρίου 1995 στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου, βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας. Η ενάγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως αυτής στις 8 Ιανουαρίου 1996.
- 8 Με διάταξη της 11ης Μαρτίου 1996, T-195/95, Guérin automobiles κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-171), το Πρωτοδικείο απέρριψε ως απαραδέκτη την προσφυγή με την οποία ζητήθηκε να διαπιστωθεί η παράλειψη της Επιτροπής. Όσον αφορά τα αιτήματα αποζημιώσεως, το Πρωτοδικείο αποφάσισε να συνεξετασθεί η ένσταση απαραδέκτου της εναγομένης με την ουσία της αγωγής. Το Πρωτοδικείο επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα.
- 9 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (δεύτερο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε τη διεξαγωγή προφορικής διαδικασίας. Η επ' ακροατηρίου συζήτηση διεξήχθη στις 20 Νοεμβρίου 1996 ενώπιον τμήματος συγκειμένου από τους C. W. Bellamy, πρόεδρο, και H. Kirschner, C. P. Briët, A. Καλογερόπουλο και A. Potocki, δικαστές. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, επιτράπη στους διαδίκους να καταθέσουν έγγραφο το οποίο η Επιτροπή απηύθυνε στην ενάγουσα στις 25 Ιουλίου 1996 βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού 99/63/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 1963, σχετικά με τις

ακροάσεις που προβλέπονται στο άρθρο 19, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25), την απάντηση της 29ης Αυγούστου 1996 της ενάγουσας στο έγγραφο αυτό, καθώς και την απόφαση της 22ας Μαρτίου 1996 του tribunal de commerce de Versailles επί προσφυγής την οποία είχε ασκήσει η ενάγουσα κατά της Nissan France στις 22 Οκτωβρίου 1992.

- 10 Κατόπιν της αποβιώσεως του δικαστού Kirschner στις 6 Φεβρουαρίου 1997, έγινε διάσχιση τριών δικαστών επί της παρούσας αποφάσεως, οι οποίοι την υπογράφουν, σύμφωνα με το άρθρο 32, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Αιτήματα των διαδίκων

- 11 Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να αποφανθεί ότι η Επιτροπή πρέπει να αποκαταστήσει την προκληθείσα στην Guérin automobiles ζημία, ανερχόμενη σε 1 577 188,53 γαλλικά φράγκα (FF).
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 12 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την αγωγή ως απαράδεκτη ή επικουρική ως αβάσιμη.
 - να καταδικάσει την ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού της αγωγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 13 Με την αγωγή της, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι η παράλειψη της Επιτροπής επέφερε την κήρυξή της σε πτώχευση και τη θέση της υπό δικαστική εκκαθάριση με παθητικό 1 289 128,10 FF. Η κατάσταση αυτή οφείλεται στην καθυστέρηση της διαδικασίας αποζημιώσεως, λόγω της καταγγελίας της συμβάσεως αντιπροσωπείας, αποζημιώσεως στην οποία υποχρεούνται αλληλεγγύως η Επιτροπή και η Nissan France, κατά της οποίας μπορεί σε κάθε περίπτωση να στραφεί η Επιτροπή. Η ενάγουσα διευκρινίζει ότι η επίδικη διαδικασία αφορά αποζημίωση 2 420 676 FF. Εξαιτίας της καθυστερήσεως κατά την καταβολή της αποζημιώσεως αυτής προέκυψαν, από τον Μάιο 1994 έως την ημέρα ασκήσεως της παρούσας αγωγής, τόκοι ύψους 288 060,43 FF, οι οποίοι επίσης πρέπει να καταλογιστούν στην Επιτροπή.
- 14 Η συνολική ζημία την οποία πρέπει να αποκαταστήσει η Επιτροπή ανέρχεται επομένως σε 1 289 128,10 FF πλέον 288 060,43 FF, ήτοι 1 577 188,53 FF.
- 15 Πρώτον, η Επιτροπή τονίζει ότι το να γίνει δεκτή η αγωγή καθόσον με αυτήν ζητείται να αναγνωριστεί η ευθύνη της Επιτροπής λόγω προβαλλομένης παραλείψεώς της, μολονότι το Πρωτοδικείο έχει απορρίψει ως απαράδεκτη την προσφυγή περί διαπιστώσεως της παραλείψεως αυτής, θα είχε ως αποτέλεσμα την παροχή στον προσφεύγοντα της δυνατότητας να παρακάμψει τους κανόνες περί παραδεκτού. Η αυτοτέλεια της αγωγής αποζημιώσεως, η οποία πράγματι αναγνωρίζεται από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο ζημίας η οποία έχει προκληθεί από μη διαπιστωθείσα παράλειψη, περιορίζεται στις περιπτώσεις στις οποίες ο προσφεύγων δεν νομιμοποιείται να ζητήσει τη διαπίστωση της παραλείψεως δυνάμει του άρθρου 175 της Συνθήκης καθώς και όταν τα αιτήματα αποζημιώσεως δεν συνδέονται στενά με την προσφυγή.
- 16 Δεύτερον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι ούτε το υποστατό της προβαλλομένης ζημίας ούτε η εκτίμηση της ζημίας αυτής διευκρινίζονται επαρκώς ώστε να μπορεί να κάνει χρήση των δικαιωμάτων της. Υπενθυμίζει ότι η ίδια η ενά-

γούσα δέχθηκε στην αγωγή της ότι «η εκτίμηση του κόστους της καθυστερήσεως μελέτης του φακέλου δύσκολα μπορεί να υπολογιστεί για τον ζημιωθέντα καταγγέλλοντα». Ως προς την προβαλλόμενη προκληθείσα ζημία, η αγωγή δεν πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 19 του Οργανισμού (ΕΚ) του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, σύμφωνα με τα οποία το εισαγωγικό δικόγραφο πρέπει να περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, εκτός από το αντικείμενο της διαφοράς, «συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών των οποίων γίνεται επίκληση». Προς τον σκοπό αυτό, ο προσφεύγων πρέπει να υποβάλει επαρκή πληροφορικά στοιχεία ώστε ο καθού να μπορεί αποτελεσματικά να λάβει θέση επί της ουσίας της υποθέσεως και ο κοινοτικός δικαστής να ασκήσει τον έλεγχο του (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 1961, 19/60, 21/60, 2/61 και 3/61, Fives-Lille-Cail κ.λπ. κατά Ανωτάτης Αρχής, Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 631, και την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Απριλίου 1984, 281/82, Uniflex κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 1969, σκέψη 15).

- 17 Η Επιτροπή τονίζει ότι, για να πληρούν τις προϋποθέσεις αυτές, τα υποβληθέντα εν προκειμένω αιτήματα αποζημιώσεως δεν αρκεί να βασίζονται σε υποθέσεις, στην επίκληση της κηρύξεως σε πτώχευση και επιβαρύνοντας, χωρίς επιχειρηματολογία, με το σύνολο του παθητικού της ενάγουσας την Επιτροπή, προσθέτοντας ένα υπολογιζόμενο pro rata tempore ποσό, το οποίο θεωρητικώς αντιστοιχεί στην καθυστέρηση η οποία προκλήθηκε κατά την αιτηθείσα από την ενάγουσα αποζημίωση στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου σχετικής με την καταγγελία της συμβάσεώς της αντιπροσωπείας.
- 18 Με το υπόμνημά της απαντήσεως, η ενάγουσα υποστηρίζει ότι η αγωγή αποζημιώσεως είναι αυτοτελής έναντι της προσφυγής κατά παραλείψεως και των εθνικών ένδικων μέσων. Η άσκηση αγωγής αποζημιώσεως, στηριζομένης στην ευθύνη της Επιτροπής παρέχει ευθέως τη δυνατότητα στο Πρωτοδικείο, προβαίνοντας στον νομικό χαρακτηρισμό των περιστατικών, να κρίνει αν αυτά συνιστούν πταίσμα αρκετά σημαντικό ώστε να μπορεί να θεμελιώσει την εξωσυμβατική ευθύνη του εναγομένου οργάνου.
- 19 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο δικηγόρος της ενάγουσας διευκρίνισε την επιχειρηματολογία του, επικαλούμενος ότι, στο πλαίσιο της ασκηθείσας από την ενάγουσα ενώπιον του tribunal de commerce de Versailles (βλ. σκέψη 9 ανωτέρω) αγωγής, η Nissan France ζήτησε από το δικαστήριο αυτό να αναστείλει τη διαδικασία περιμένοντας την απόφαση της Επιτροπής επί της

καταγγελλίας της ενάγουσας. Συνεπώς, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν ενήργησε με την απαιτούμενη μέριμνα και επιμέλεια δυσχέρανε την ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου διαδικασία και συνέβαλε στην κήρυξη της ενάγουσας σε πτώχευση και στη θέση της υπό δικαστική εκκαθάριση.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 20 Δυνάμει του άρθρου 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, κάθε εισαγωγικό δικόγραφο περιέχει το αντικείμενο της διαφοράς και συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών. Τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να μπορεί ο καθού διάδικος να προετοιμάσει την άμυνά του και το Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί της προσφυγής, χωρίς να χρειάζεται ενδεχομένως άλλα στοιχεία. Προς εξασφάλιση της ασφάλειας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, για να είναι παραδεκτή η προσφυγή πρέπει όλα τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία στα οποία στηρίζεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικά, αλλά πάντως κατά τρόπο ομαλό και λογικό, από το ίδιο το κείμενο της προσφυγής (βλ., π.χ., τη διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Νοεμβρίου 1993, T-56/92, Koelman κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-1267, σκέψη 21).
- 21 Για να ικανοποιεί τις ανωτέρω απαιτούμενες προϋποθέσεις, το δικόγραφο με το οποίο ζητείται η αποκατάσταση των ζημιών που προκάλεσε κοινοτικό όργανο πρέπει να περιλαμβάνει στοιχεία επιτρέποντα την εξατομίκευση της συμπεριφοράς που ο ενάγων προσάπτει στο θεσμικό όργανο, τους λόγους για τους οποίους θεωρεί ότι υφίσταται αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της συμπεριφοράς και της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη, καθώς και τον χαρακτήρα και την έκταση της εν λόγω ζημίας (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-387/94, Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-961, σκέψη 107).
- 22 Από τη νομολογία προκύπτει περαιτέρω ότι το εισαγωγικό δικόγραφο που στερείται της αναγκαίας σαφήνειας πρέπει να κηρύσσεται απαράδεκτο και ότι η παράβαση του άρθρου 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου και του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου συγκαταλέγεται μεταξύ των λόγων απαράδεκτου που το Πρωτοδικείο μπορεί οποτεδήποτε να εξετάζει αυτεπαγγέλτως, δυνάμει του άρθρου 113 του εν λόγω κανονισμού (βλ. την προαναφερθείσα απόφαση Asia Motor France κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 108).

- 23 Εν προκειμένω όμως το μέρος του δικογράφου που αφορά τα αιτήματα αποζημιώσεως έχει ως εξής:

«Η παράλειψη της Επιτροπής επέφερε την κήρυξη της Guérin automobiles σε πτώχευση και τη θέση της υπό δικαστική εκκαθάριση με παθητικό 1 289 128,10 FF. Η κατάσταση αυτή οφείλεται στην καθυστέρηση αποζημιώσεως της Guérin automobiles, στην οποία συνεπώς υποχρεούνται αλληλεγγύως η Επιτροπή και η Nissan France, κατά της οποίας μπορεί εν πάση περιπτώσει να στραφεί η Επιτροπή. Περαιτέρω, η διαδικασία καταγγελίας της συμβάσεως αντιπροσωπείας αφορά αποζημίωση 2 420 676 FF. Η καθυστερούμενη αποζημίωση από τον Μάιο 1994 μέχρι σήμερα (ημερομηνία ασκήσεως της αγωγής), υπολογιζόμενη σύμφωνα με τον ισχύοντα στη Γαλλία νόμιμο τόκο, είναι:

$$\frac{2\,420\,676 \times 8,4\% \times 17}{12} = 288\,060,43 \text{ FF}$$

με τη διευκρίνιση ότι η Επιτροπή θα πρέπει να καταβάλει αποζημίωση επί της βάσεως αυτής μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της παραλείψεως. Η συνολική ζημία την οποία πρέπει να αποκαταστήσει η Επιτροπή, η ευθύνη της οποίας στοιχειοθετείται λόγω της παραλείψεώς της, ανέρχεται σε 1 577 188,53 FF.»

- 24 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι ούτε η επιχειρηματολογία αυτή ούτε το δικόγραφο της αγωγής, θεωρούμενο στο σύνολό του, επιτρέπει να εξακριβωθεί, με τον απαιτούμενο βαθμό σαφήνειας και ακρίβειας, η ύπαρξη αιτιώδους συναφείας μεταξύ της προβαλλομένης παραλείψεως της Επιτροπής και της ζημίας την οποία φέρεται ότι υπέστη η ενάγουσα. Πράγματι, σύμφωνα με την ενάγουσα, η ζημία αυτή συνίσταται, κυρίως, στην κήρυξή της σε πτώχευση και στη θέση της υπό δικαστική εκκαθάριση, η οποία επήλθε στις 22 Μαΐου 1995 με παθητικό 1 289 128,10 FF. Ωστόσο, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η παράλειψη της Επιτροπής μπορεί να αποδειχθεί μεταξύ της 27ης Μαΐου 1994 (ημερομηνία καταθέσεως της καταγγελίας) ή της 21ης Φεβρουαρίου 1995 (ημερομηνία του τελευταίου εγγράφου της ενάγουσας προς την Επιτροπή) και της 22ας Μαΐου 1995 (ημερομηνία κηρύξεως της πτωχεύσεως της ενάγουσας και της θέσεώς

της υπό δικαστική εκκαθάριση), η ενάγουσα δεν επισήμανε στο δικόγραφο της αγωγής της κανένα στοιχείο βάσει του οποίου μπορεί να διευκρινισθεί μέχρι ποίου βαθμού στοιχειοθετείται η ευθύνη της Επιτροπής για την ούτως υπολογιζόμενη ζημία. Επομένως, ούτε η εναγομένη ούτε ο κοινοτικός δικαστής μπορούν να εξακριβώσουν πώς η ενδεχόμενη παράλειψη μπορεί να έχει συμβάλει στην αύξηση του παθητικού της εταιρίας Guétin automobiles και επομένως στην κήρυξη της σε πτώχευση και στη θέση της υπό δικαστική εκκαθάριση.

- 25 Τούτο ισχύει και ως προς τη ζημία των 288 060,43 FF, την οποία φέρεται ότι υπέστη η ενάγουσα, ως αντιστοιχούσα στην επελθούσα από τον Μάιο 1994 καθυστέρηση καταβολής της αποζημίωσης την οποία υποστηρίζει ότι της οφείλει η Nissan France λόγω της καταγγελίας της συμβάσεώς της αντιπροσωπείας. Εκ νέου, το δικόγραφο της αγωγής δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο επιτρέπον την εξακρίβωση αιτιώδους συναφείας μεταξύ του αιτουμένου ποσού των 288 060,43 FF και της προβαλλομένης παραλείψεως της Επιτροπής.
- 26 Οι διευκρινίσεις που παρασχέθηκαν για πρώτη φορά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση (βλ. σκέψη 19 ανωτέρω), μετά το πέρας της έγγραφης διαδικασίας, δεν μπορούν να χρησιμεύσουν προς κάλυψη των κενών του δικόγραφου της αγωγής. Πράγματι, τα προσκομισθέντα στο στάδιο αυτό στοιχεία, κατά παράβαση του άρθρου 44, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Κανονισμού Διαδικασίας, δεν επιτρέπουν ούτε στην εναγομένη να προετοιμάσει την άμυνά της ούτε στο Πρωτοδικείο να ελέγξει τη λυσιτέλεια ή το βάσιμο των εν λόγω ισχυρισμών.
- 27 Επομένως η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 28 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η ενάγουσα ηττήθηκε στα αιτήματά της κατά παραλείψεως (βλ. την προαναφερθείσα διάταξη Guétin

automobiles κατά Επιτροπής) και στα αιτήματά της αποζημιώσεως, πρέπει να καταδικαστεί στα δικά της δικαστικά έξοδα, καθώς και στα έξοδα της Επιτροπής, η οποία έχει υποβάλει σχετικό αίτημα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τα αιτήματα αποζημιώσεως ως απαράδεκτα.**
- 2) Η ενάγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδα, καθώς και τα έξοδα της σχετικής με τα αιτήματα κατά της παραλείψεως διαδικασίας.**

Bellamy

Briët

Καλογερόπουλος

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Μαΐου 1997.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

C. W. Bellamy